

Det kan f.eks. ske ved, at der under tv-transmissionen af et politisk møde eller et sportsstævne frembæres transparenter eller plakater med injurierende eller på anden måde strafbart indhold. Under forudsætning af, at radio- eller fjernsynsforetagendet ikke har tilsikret forfatteren til transparenten anonymitet, er det udvalgets opfattelse, at forfatteren bør være ansvarlig. Anonymitet i sig selv er således ikke ansvarsfrihedsgrund.

På den baggrund har udvalget for så vidt angår tekster i både direkte og forskudte udsendelser i lovudkastets § 17, stk. 1, foreslået, at forfatteren er ansvarlig for tekstens indhold efter lovgivningens almindelige regler, når den pågældende har givet sit samtykke til tekstens udsendelse, og der ikke er givet forfatteren tilsagn om anonymitet. Har forfatteren fået tilsagn om anonymitet indebærer udvalgets forslag til § 17, stk. 2, at redaktøren bliver ansvarlig for indholdet af teksten på objektivt grundlag.

I overensstemmelse med de for de trykte skrifter foreslåede regler foreslår udvalget, at redaktøren af radio- eller fjernsynsforetagendet i forskudte udsendelser bliver ansvarlig for indholdet af en tekst, hvis ansvar ikke kan gøres gældende mod forfatteren på grund af dennes manglende tilknytning til riget eller manglende tilregnelighed.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag til ansvarsregler for tekster, men finder for det første, at disse bør suppleres med en regel om, at redaktøren også er ansvarlig i de tilfælde, hvor en tekst ikke kan henføres til en bestemt forfatter, fordi dennes identitet f.eks. er opdigtet eller falsk. Der henvises herved til lovforslagets § 17 og bemærkningerne hertil. For det andet finder Justitsministeriet, at anonymitet som foreslået af 4 af udvalgets medlemmer ikke bør være ansvarsfrihedsgrund for så vidt angår tekster, der fremføres i direkte transmissioner af offentlige møder eller andre aktuelle begivenheder. I disse situationer bør ansvaret ifaldes efter lovgivningens almindelige regler. Der henvises herved til lovforslagets § 20, stk. 2, bemærkningerne nedenfor i afsnit 4.2.2.2., bemærkningerne til lovforslagets § 20, stk. 2 og udvalgets betænkning side 187-88.

4.2.2.2. Ansvar for udtalelser

Der er i udvalget enighed om udformningen af ansvarsreglerne for udtalelser, se betænkningen side 184-88.

Udvalget foreslår, at der sondres mellem udtalelser i direkte udsendelser og udtalelser i forskudte udsendelser.

Hvis en udtalelse fremsættes i en direkte udsendelse, bør den, der fremsætter udtalelsen - efter udvalgets opfattelse - være ansvarlig efter lovgivningens al-

mindelige regler. Her bør anonymitet ikke være ansvarsfrihedsgrund. Man kan forestille sig, at en person under en direkte reportage af BZ-uroligheder fremkommer med strafbare beskyldninger mod navngivne personer, eller at en person under direkte transmission af en gudstjeneste fremsætter strafbare udtalelser; i disse og lignende tilfælde bør det efter udvalgets opfattelse ikke udelukkes at iværksætte eftersøgning af den anonyme gerningsmand. Noget andet er, at radio- eller fjernsynsforetagendet kan give den pågældende tilsagn om at medvirke uden at kunne identificeres. Hvis det er sket, og hvis der er truffet rimelige foranstaltninger til sikring af anonymiteten, er den pågældende ansvarsfri; men til gengæld bliver redaktøren ansvarlig for udtalelsens indhold, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes redaktøren som forsætlig eller uagtsom.

Når det drejer sig om udtalelser fremsat i forskudte udsendelser, bør ansvarsreglerne efter udvalgets opfattelse principielt være de samme som for de trykte periodiske skrifter. Heri ligger, at den, der fremsætter en navngiven udtalelse, er ansvarsfri, og at redaktøren er ansvarlig for udtalelsens indhold. På den anden side skal den, der fremsætter en navngiven udtalelse, være ansvarlig for udtalelsens indhold på samme måde, som forfatteren til en navngiven artikel i et periodisk skrift er ansvarlig for artiklens indhold efter lovgivningens almindelige regler.

Den, der fremsætter en udtalelse i en forskudt udsendelse er ikke ansvarlig for udtalelsens indhold, hvis den pågældendes identitet ikke fremgår af udsendelsen. Det bør ligeledes gælde, at personen ikke kan drages til ansvar, hvis den pågældende ikke har givet sit samtykke til, at udtalelsen udsendes. Men efter udvalgets opfattelse bør man ikke herfra slutte, at ansvaret for udtalelsens indhold i alle andre tilfælde bør påhvile den, der har fremsat udtalelsen. Hvis den pågældende har fået tilsagn om at medvirke uden at kunne identificeres, og hvis der er truffet rimelige foranstaltninger til sikring heraf, bør den pågældende have samme retsstilling som den, der har fået tilsagn om at få en artikel publiceret anonymt i et periodisk skrift. Når de nævnte betingelser er opfyldt, kan den pågældende påberåbe sig ansvarsfrihed, selv om nogle af seerne/lytterne (f.eks. en ven, et familiemedlem eller en nabo) har kunnet genkende den pågældende på udseendet og/eller stemmen.

Ansvaret for den, der fremsætter en udtalelse, forudsætter som nævnt, at den pågældende har givet sit samtykke til, at udtalelsen udsendes. Den samme forudsætning opstilles for forfatterens ansvar for en navngiven artikel i et periodisk skrift. Samtykke skal forstås på samme måde som i andre tilfælde, hvor der ikke stilles særlige krav til samtykket, f.eks. i form af